

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: V. P., narozen X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Jakubem Hartmanem
sídlem Janáčkova 333, 666 01 Tišnov

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2021, č. j. JMK 71187/2021, sp. zn. S-JMK 30600/2021/OD/Op

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

1. Žalobce brojil žalobou podanou u Krajského soudu v Brně proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Tišnově, odboru dopravy a živnostenského úřadu, ze dne 09.02.2021, č. j. MUTI 5413/2021, sp. zn.: S-MUTI 249/2Q21/0DŽU/S0-Q1, a toto rozhodnutí bylo žalovaným potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně zastavil řízení o změně vlastníka a provozovatele vozidla, neboť nebyly ve stanovené lhůtě odstraněny podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě nejprve popsal převod vlastnického práva k vozidlu tovární značky MAZDA 323, RZ X, VIN: X, vč. zmocnění kupujícího k provedení všech úkonů nutných ke změně vlastníka a provozovatele vozidla v registru vozidel a toho, na základě jakých skutečností se dozvěděl, že kupující změnu registrace neprovedl. Dále uvedl, že dne 4. 1. 2021 podal žádost ve věci změny vlastníka a provozovatele vozidla a toto řízení bylo správním orgánem prvního stupně zastaveno, neboť nebyly ani v součinnosti s kupujícím ve stanovené lhůtě odstraněny podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení, tj. nepředložení nutných dokumentů, a toto rozhodnutí žalovaný potvrdil s tím, že není oprávněn řešit spor mezi prodávajícím a kupujícím. Podle žalobce je odůvodnění napadeného rozhodnutí argumentačně ploché a nedostatečně reaguje na výtky uvedené v odvolání. Žalovaný podle něj pomíjí fakt, že řízení o společné žádosti dle ust. § 8 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále též ZPP). Žalobce k žádosti o změnu vlastníka a provozovatele vozidla doložil pouze kopii kupní smlouvy a jinou dokumentaci a řízení o žádosti dle § 8a ZPP jsou dvě zcela rozdílná řízení, a pokud ust. § 8a ZPP výslovně odkazuje na použití ust. § 8 odst. 3, § 8 odst. 4 písm. b) a § 8 odst. 6 ZPP, pak správní orgán při řízení dle ust. § 8a ZPP nemůže svévolně aplikovat ust. § 8 odst. 4 písm. a) ZPP. Zároveň uvedl, že nikdy po žalovaném nepožadoval řešení sporu mezi prodávajícím a kupujícím. K aplikaci právní úpravy odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 346/2019-28 ze dne 28. 5. 2020, se kterým sice žalobce nesouhlasí, ale respektuje ho, nicméně správní orgány by měly využívat primárně jiných prostředků tak, aby účastníkovi řízení nevznikaly nepřiměřené náklady a aby byl co nejméně zatěžován, a to zejména v situaci, kdy objektivně není v možnostech žalobce zajistit předložení požadovaných dokladů. Výslovně uvedl, že „*Správní orgán si je velmi dobře vědom toho, že žadatel není schopen legální cestou zajistit předložení dokladů, ale přesto to po něm vyžaduje.*“ Zdůraznil, že navíc v tomto konkrétním případě bylo vozidlo rozhodnutím Městského úřadu v Tišnově č. j. MUTI 1766/2021, sp. zn. S-MUTI 39245/2Q2Q/0DKÚ/S0-I9, ze dne 14. 1. 2021, právní moc ke dni 2. 2. 2021. vyřazeno z provozu z důvodu, uvedeného v § 12 odst. 1 písm. b) ZPP, tj. pro zánik pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Tedy v době, kdy vyžadoval správní orgán předložení zelené karty, věděl z jemu dostupných seznamů, že vozidlo není pojištěno, a přesto se dožadoval předložení zelené karty, tj. dokladu o pojištění. K tomu odkázal i na příkaz Městského úřadu v Tišnově č. j. MUTI 23634/2021, sp. zn.: S-MUTI 39245/2020/00ŽÚ/KR-70, ze dne 7. 6. 2021, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za to, že jako vlastník vozidla neodevzdal obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností osvědčení o registraci silničního vozidla a všechny vydané tabulky s přidělenou registrační značkou.
3. Dále uvedl, že poučení žalovaného o možnosti podání žaloby na určení vlastnictví *sice* koresponduje s rozsudkem Nejvyššího soudu ČR č. j. 32 Odo 10/2006 ze dne 27. 6. 2007, nicméně vznesl pochybnosti o dostatečnosti takového kroku. V daném případě žalobce podle svého tvrzení předložil správnímu orgánu platnou a účinnou kupní smlouvu, která je dle občanského zákoníku dokladem o převodu vlastnictví k osobnímu automobilu, a není sporu o vlastnictví, kupující vlastnické právo nerozporoval. Předložení technického průkazu a osvědčení o registraci vozidla správní orgán při žádosti dle § 8a ZPP vyžadovat nemůže a předložení zelené karty a osvědčení o technické způsobilosti vozidla je po vyřazení vozidla z provozu neúčelné a odporuje principu subsidiarity ingerence veřejné správy do právních poměrů správním řízením dotčených osob a pojetí správy jakožto služby veřejnosti.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

4. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout a odkázal na § 8 ZPP. Žalobce k žádosti o změnu vlastníka a provozovatele vozidla doložil pouze kopii kupní smlouvy a jinou dokumentaci správnímu orgánu nedoložil. Ve shodě se žalobcem uvedl, že ani obeslání kupujícího nevedlo k získání potřebných dokladů, resp. k součinnosti a správní orgán tak pokračoval jediným možným zákonným postupem a z důvodu neodstranění vady podání žádným ze zúčastněných stran a podle § 66 odst. 1, písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, usnesením řízení zastavil, neboť žadatel a ani strana kupující v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které bránily v pokračování řízení. Podle žalovaného podané odvolání nebylo důvodné, neboť v § 8 odst. 4, písm. a) bod 1 -3 ZPP je taxativně stanoveno, bez který dokumentů změnu vlastníka provést nelze, přičemž povinnosti vlastníků, popř. provozovatelů silničních vozidel nelze obcházet. S ohledem na jasnost napadeného rozhodnutí na něj odkázal. Nárok žalobce není v souladu s platnými zákony upravujícími problematiku registrací vozidel, resp. činností ORP. Dále uvedl, že zmocněnec žalobce byl opakovaně informován o tom, že jedině rozsudek soudu o určení vlastníci je relevantním podkladem pro správní orgán, aby žalobcem požadovanou změnu v CRV vykonal, aniž by musel doložit požadované doklady, neboť tento je plně nahrazující všechny výše uvedené dokumenty. Žalobci však nebylo možné vysvětlit rozdíl mezi právem vlastnickým podle OZ a jeho ratifikací prostřednictvím vykonání registračního úkonu, dále odmítal fakt, že registr vozidel má pouze deklaratorní charakter.
5. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, v níž uvedl, že k důvodům, pro které byla žaloba podána, se žalovaný ve svém vyjádření nijak nevyjadřuje. Opětovně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 346/2019-28 ze dne 28. 5. 2020 a zdůraznil vyřazení předmětného vozidla z provozu a to, že v tomto případě není nutné předkládat k žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel také protokol o evidenční kontrole silničního vozidla a tzv. zelenou kartu. Postup správního orgánu v této věci je v přímém rozporu s výše uvedenými základními zásadami správního řízení. Správní orgán ani nikdo jiný nerozporuje převod vlastnického práva, přesto vyzývá žalobce, aby si podával žalobu na určení vlastnického práva a tím vynaložil náklady na zahájení soudního řízení. Vedle toho správní orgán vyžaduje předložení zelené karty (čímž nutí žalobce k uzavření pojistné smlouvy a zaplacení pojistného, tj. k vynaložení dalších zbytečných nákladů) k vyřazenému vozidlu, tedy k vozidlu, které v souladu se zákonem o pojištění odpovědnosti za provoz vozidla být pojištěno vůbec nemusí. V neposlední řadě vyžaduje předložení protokolu o evidenční kontrole k vozidlu, které se nemůže účastnit provozu na pozemních komunikacích a jeho technický stav tedy není relevantní. To vše za situace, kdy žalobce vozidlo koupil cca půl roku před jeho prodejem a po koupi evidenční prohlídku provedl. Žalovaný tedy měl k dispozici protokol o evidenční kontrole starý jen půl roku. Zároveň proti nepravdivému tvrzení žalovaného, že mu bylo správním orgánem prvního stupně několikrát telefonicky vysvětlováno, že jedině rozsudek soudu o určení vlastnictví je relevantním podkladem pro změnu vlastníka v registru silničních vozidel.

IV. Posouzení věci

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl za podmínek ustanovení § 51 s. ř. s.
7. V nyní projednávané věci žalobce podal dne 4. 1. 2021 žádost dle o změnu vlastníka a provozovatele vozidla datovanou dne 16. 12. 2020, kterou vyhodnotil správní orgán prvního stupně jako žádost dle § 8a zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. K žádosti doložil kopii kupní smlouvy ze dne 24. 10. 2017.
8. Z výzvy ze dne 6. 1. 2021, č. j. MUTI 644/2021, vyplývá, že správní orgán prvního stupně vyzval žalobce k předložení osvědčení o registraci vozidla část II (TP), osvědčení o registraci vozidla část I (ORV), platného dokladu o pojištění odpovědnosti z provozu

vozidla v originále a protokolu o evidenční kontrole silničního vozidla ne staršího třiceti dnů. Žalobce žádný z dokladů nepředložil a správní orgán ani jinak tyto doklady nezískal, a proto řízení zastavil.

9. Základní otázkou je, zda uložil správní orgán prvního orgánu povinnost předložit ve výzvě uvedené doklady v souladu se zákonem.
10. V nyní projednávané věci je považuje soud za návodný rozsudek Nejvyššího správního soudu, který odkázal sám žalobce, a to rozsudek č. j. 9 As 346/2019-28 ze dne 28. 5. 2020. Závěry, které vyslovil Nejvyšší správní soud, dopadají i na nyní posuzovanou věc.
11. Zdejší soud v nyní projednávané věci odkazuje na závěry citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, dle kterého „*Předložení protokolu o evidenční kontrole vozidla a zelené karty tedy uvedený zákon výslovně požaduje také u žádosti podle § 8a. Výjimku zavádí pouze pro technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla (§ 10 odst. 4 zákona č. 56/2001 Sb.), a to proto, jak správně uvádí stěžovatel, že si tyto doklady mohou správní orgány opatřit samy na základě svých databází. Protokol o evidenční kontrole vozidla a zelenou kartu si však správní orgány bez součinnosti vlastníka vozidla opatřit nemohou. Výslovné zakotvení výjimky pro technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, ale nikoliv pro protokol o evidenční kontrole vozidla a zelenou kartu, svědčí o tom, že se ze strany zákonodárce nejedná o opomenutí, jež by způsobilo mezeru v zákoně.*
12. [13] Účelem § 8a zákona č. 56/2001 Sb. tudíž není jen zapsání co nejaktuálnějšího údaje o vlastníku vozidla do registru za cenu rezignace na plnění ostatních, výše zmíněných funkcí registru. Toto ustanovení má pouze poskytnout dosavadnímu či novému vlastníku možnost podat žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla i bez součinnosti toho druhého, který se například odmítá dostavit na obecní úřad za účelem podání společné žádosti či vystavit k jejímu podání plnou moc. Vlastníky silničních vozidel však nezabývá povinnost předložit i v takovém případě protokol o evidenční kontrole vozidla a zelenou kartu. NSS si je vědom toho, že zejména dosavadní vlastník vozidla se může dostat do problematické až patové situace, neboť nemusí mít k dispozici některý z požadovaných dokladů a bez součinnosti nového vlastníka pro něj bude obtížné jej obstarat. Je nicméně především na něm, aby při převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu (a ideálně ještě před ním) jednal přiměřeně odpovědně a obezřetně tak, aby mohl splnit svou zákonnou povinnost požádat o zápis změny vlastníka se všemi náležitostmi, a vyhnul se tak případným negativním důsledkům spojeným s tím, že údaj v registru neodpovídá skutečnosti (rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2019, č. j. 1 As 318/2018 - 41, č. 3917/2019 Sb. NSS). Trvání na požadavku předložení protokolu o evidenční kontrole vozidla a zelené karty k žádosti o zápis změny vlastníka vozidla pro žadatele o zápis změny vlastníka silničního vozidla nepředstavuje zásadní překážku či omezení, neboť tyto doklady lze bez jakýchkoli obtíží obstarat již před převodem vlastnického práva k vozidlu.
13. [14] Správní orgány tedy postupovaly v souladu se zákonem, pokud nevyhověly žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla z důvodu nepředložení všech dokladů požadovaných zákonem č. 56/2001 Sb.“
14. Z citovaného rozhodnutí jasně vyplývá, že předložení protokolu o evidenční kontrole a zelené karty je povinnou součástí žádosti dle § 8a ZPP.
15. Podle § 8a odst. 1 ZPP došlo-li ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva a dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel ve lhůtě podle § 8 odst. 2, provede obecní úřad obce s rozšířenou působností zápis změny rovněž na žádost dosavadního nebo nového vlastníka.
16. Podle § 8a odst. 2 téhož zákona platí pro žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla do registru silničních vozidel a její přílohy § 8 odst. 3 a odst. 4 písm. b) obdobně. Pro prokazování zmocnění k zastoupení platí § 8 odst. 6 obdobně.
17. Podle § 8 odst. 3 zákona žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla obsahuje vedle obecných náležitostí podání údaje o novém vlastníku a provozovateli silničního vozidla podle § 4 odst. 2 písm. a); je-li provozovatel totožný s novým vlastníkem silničního vozidla, údaje o provozovateli se v žádosti neuvádí. Žádost podle odstavce 1 písm. a)

podaná v listinné podobě musí být opatřena úředně ověřenými podpisy žadatelů; to neplatí, pokud obecní úřad obce s rozšířenou působností při podání žádosti ověří totožnost žadatele nebo je žadatel zastoupen na základě plné moci.

18. Podle § 8 odst. 4 písm. a) zákona k žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla se přiloží v případě převodu vlastnického práva 1. technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, 2. protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a 3. zelená karta vydaná podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, není-li silniční vozidlo vyřazené z provozu,
19. Podle § 8 odst. 4 písm. b) zákona k žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla se přiloží v případě přechodu vlastnického práva 1. doklad o nabytí vlastnického práva k silničnímu vozidlu a 2. doklady podle písmene a); k žádosti se nepřikládají technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, nemá-li je žadatel k dispozici, a protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, podává-li žadatel současně žádost o zápis zániku silničního vozidla.
20. Z citovaných ustanovení ve spojení se shora uvedeným rozhodnutím a s podanou žádostí vyplývá, že žalobce byl povinen předložit spolu se žádostí doklad o nabytí vlastnického práva (kupní smlouvu), protokol o evidenční kontrole vozidla a doklad o pojištění, tj. zelenou kartu. Ze žádosti totiž plyne, že jak technický průkaz, tak osvědčení o registraci vozidla odevzdal jako prodávající kupujícímu, tj. dle vlastního tvrzení je neměl v době podání žádosti k dispozici. V případě technického průkazu a osvědčení o registraci vozidla tedy nepostupoval správní orgán prvního stupně dle zákona a tyto doklady vyžadoval nadbytečně, resp. jejich nepředložení nemohlo být důvodem pro zastavení řízení.
21. Co se týče tzv. zelené karty, je situace závislá na tom, zda je nebo není vozidlo vyřazené v době rozhodování o žádosti vyřazené z provozu.
22. Z § 8a odst. 2 zákona ve spojení s § 8 odst. 4 písm. b) zákona plyne, že doklady k převodu vozidla musí být předloženy dle § 8 odst. 4 písm. a) zákona. Jelikož žalobce zamítl vyřazení vozidla z provozu (ačkoliv příslušné rozhodnutí soudu nedoložil, vyřazení z provozu nenamítl v odvolání a toto rozhodnutí tedy není ani součástí správního spisu), soud se zabýval tím, jaké důsledky může mít vyřazení vozidla z provozu pro řízení o žádosti žalobce (zvláště s ohledem na to, že o vyřazení vozidla z provozu rozhodoval taktéž Městský úřad v Tišnově).
23. Textace § 8 odst. 4 písm. a) zákona tak, jak byla uvedena ve Sbírce zákonů, zní:
24. (4) K žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla se přiloží
 - a) v případě převodu vlastnického práva
 1. technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla,
 2. protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a
 3. zelená karta vydaná podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla⁵⁾, není-li silniční vozidlo vyřazené z provozu,
25. Z uvedeného textu sice vyplývá, že jednotlivé podmínky sub 1. – 3. jsou stanoveny jako kumulativní a ze spojky „a“ vyplývá o slučovací poměr mezi jednotlivými větnými členy, nicméně jazykový výklad představuje pouze prvotní přiblížení k obsahu právní normy.
26. Soud se proto zabýval tím, zda na otázku, jestli se část za čárkou ve znění „*není-li silniční vozidlo vyřazené z provozu*“ vztahuje ke všem podmínkám sub. 1. - 3. nebo pouze k podmínce sub. 3., lze zjistit odpověď z důvodové zprávy, případně ze systematiky zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Důvodová zpráva žádnou odpověď neposkytuje, nicméně systematika zákona poskytuje dostatečné vodítko, a to s ohledem na úpravu vyřazení vozidla z provozu dle § 12 ZPP.
27. Podle uvedeného § 12 odst. 1 písm. b) zákona platí, že obecní úřad obce s rozšířenou působností vyřadí silniční vozidlo z provozu, zaniklo-li pojištění odpovědnosti z provozu vozidla a ve lhůtě 14 dnů od zániku pojištění odpovědnosti z provozu vozidla nebyla uzavřena nová pojistná smlouva o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla týkající se

téhož silničního vozidla, na základě které vznikla nejpozději uplynutím této lhůty povinnost pojistníka platit pojistné a povinnost pojistitele poskytnout pojistné plnění pro případ pojistné události.

28. Dle § 12 odst. 7 zákona platí, že obecní úřad obce s rozšířenou působností, který vyřadil silniční vozidlo z provozu, ukončí vyřazení silničního vozidla z provozu na žádost jeho vlastníka, pokud a) je k silničnímu vozidlu splněna povinnost pojištění odpovědnosti z provozu vozidla a b) je technicky způsobilé podle výsledku pravidelné technické prohlídky provedené v členském státě, technické prohlídky provedené za účelem zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel nebo technické prohlídky jednotlivě dovezeného vozidla, od jejichž provedení neuplynula lhůta podle § 40; to neplatí, jde-li o silniční vozidlo, u něhož dosud neuplynula lhůta k provedení první pravidelné technické prohlídky.
29. Podmínky uvedené v § 12 odst. 7 zákona musí být pro ukončení vyřazení silničního vozidla kumulativně [srov. slučovací poměr mezi podmínkami sub. a) a sub. b)].
30. Z uvedeného plyne, že k vyřazení vozidla z evidence dojde mj. v důsledku zániku pojištění odpovědnosti z provozu vozidla a neuzavření nové smlouvy v zákonné lhůtě, tj. k vyřazení vozidla je zánik pojištění, tedy i neexistence zelené karty, dostačující a pro vyřazení vozidla není třeba splnit žádné další podmínky. V případě ukončení vyřazení musí být splněna podmínka opětovného pojištění vozidla a technické způsobilosti.
31. Jinými slovy ani v případě vyřazení z provozu v důsledku zániku pojištění, ani v případě ukončení vyřazení není třeba, aby byl předložen protokol o evidenční prohlídce vozidla. Soud má tak na základě citovaného § 12 zákona za prokázané, že zákonodárce vztahoval vyřazení z provozu pouze k zániku pojištění a není třeba předkládat při vyřazení z provozu dokládat protokol o evidenční kontrole vozidla.
32. Evidenční kontrolu upravuje zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích v § 48. Podle odst. 3 zákona stanice technické kontroly při evidenční kontrole silničního vozidla zjišťuje a) soulad skutečného stavu silničního vozidla a jeho identifikačních údajů s údaji uvedenými v technickém průkazu silničního vozidla a v osvědčení o registraci silničního vozidla a b) stav počítadla ujeté vzdálenosti silničního vozidla. Podle odst. 5 citovaného ustanovení protokol o evidenční kontrole silničního vozidla pozbývá platnosti, pokud po provedení evidenční kontroly došlo a) ke změnám na vozidle, které nejsou v souladu s údaji uvedenými ke dni provedení kontroly v technickém průkazu silničního vozidla nebo v osvědčení o registraci silničního vozidla, nebo b) ke snížení hodnoty ujeté vzdálenosti na počítadle ujeté vzdálenosti silničního vozidla.
33. Taktéž z úpravy evidenční kontroly, shodně jako z úpravy vyřazení vozidla z provozu, plyne, že evidenční kontrola není vázána na pojištění vozidla.
34. Podle názoru zdejšího soudu tak ze systematiky zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích plyne, že v případě § 8 odst. 4 písm. a) ZPP se část za čárkou v § 8 odst. 4 písm. a) bodu 3 ve znění „*není-li silniční vozidlo vyřazené z provozu*“ vztahuje pouze k tomuto bodu, tj. k pojištění vozidla, neboť povinnost dokládat pojištění vozidla se vztahuje na jiné situace, než povinnost doložit protokol o evidenční prohlídce vozidla.
35. Z toho plyne, jestliže měl správní orgán prvního stupně, jak tvrdí žalobce, k dispozici rozhodnutí o vyřazení totožného vozidla z provozu z důvodu dle § 12 odst. 1 písm. b) zákona pro zánik pojištění, je nesmyslné požadovat po žalobci při převodu předložení zelené karty, tj. dokladu o pojištění, neboť správní orgán věděl, že vozidlo pojištěné není. V případě, že by žalobce měl v takové situaci předložit doklad o pojištění, fakticky by ho správní orgán nutil k pojištění z provozu vyřazeného vozidla, navíc by ho nutil k povinnosti, kterou mu zákon neukládá. Skutečnost, že došlo k vyřazení vozidla z provozu z důvodu zániku pojištění a tím došlo k naplnění podmínek, za nichž není oprávněn správní orgán vyžadovat zelenou kartu, může (a v případě žalobce mohl a měl) správní orgán zjistit z vlastní úřední činnosti.
36. Soud na tomto místě nemíní spekulovat, zda vozidlo bylo vyřazeno z provozu pravomocně v průběhu řízení o žádosti žalobce a zda tuto skutečnost měl zohlednit buď

správní orgán prvního stupně nebo žalovaný, ani v tomto smyslu nepovažuje za nutné doplňovat správní spis, neboť bez ohledu na to, zda by bylo předložení zelené karty po žalobci vyžadováno v souladu nebo v rozporu se zákonem, nic to nemění na tom, že žalobce byl stále povinen předložit protokol o evidenční kontrole vozidla (ve smyslu citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu) a ten nepředložil.

37. Ačkoliv se soud ztotožnil se žalobcem v tom, že některé doklady byly po žalobci vyžadovány v rozporu se zákonem, tak žalobce nepředložil protokol o evidenční kontrole vozidla, a proto nebylo možné vozidlo převést na nového vlastníka tak, jak požadoval žalobce svou žádostí ze dne 16. 12. 2020 a správní orgán prvního stupně ani žalovaný nemohli rozhodnout jiným způsobem, než zastavit řízení o žádosti, resp. zamítnout odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
38. Soud nepovažuje za podstatné reagovat na veškeré námitky žalobce, které se často věnují spíše kritice systému změn zápisů v registru vozidel, nicméně ani správní orgány ani soudy ve správním soudnictví nemohou změnit nic na tom, jakým způsobem změny zápisů v registru upravil zákonodárce. Soud v této otázce odkazuje na to, že v souvislosti s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 346/2019-28 ze dne 28. 5. 2020 podal Krajský soud v Plzni k Ústavnímu soudu návrh na zrušení § 8a odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve slovech „*a odst. 4 písm. b)*“. Ústavní soud nicméně tento návrh zamítl a správním orgánům, soudům a samozřejmě i účastníkům řízení nezbyvá než tuto právní úpravu respektovat.
39. Ve shodě se žalovaným soud konstatuje, že nemožnost žalobce předložit doklady nutné dle zákona pro provedení změny zápisu ve veřejném registru neznámá, že by žalobce nemohl změny zápisu dosáhnout. K tomu je však zapotřebí prokázání převodu vlastnického práva a k tomu nepostačuje to, že žalobce předložil kopii kupní smlouvy. Správní orgány nejsou oprávněny posoudit, zda došlo k převodu vlastnického práva, neboť tuto otázku může autoritativně rozhodnout pouze soud v civilním řízení. Bez ohledu na to, jak nekomfortní tento způsob vyřešení změny zápisu ve veřejném registru žalobci připadá, tak současná právní jiné řešení žalobci nenabízí.
40. Pokud jde o tvrzení žalobce o uložené pokutě za neodevzdání osvědčení o registraci silničního vozidla a všech vydaných tabulek s přidělenou registrační značkou, a o případná jakákoliv jiná přestupková řízení odkazuje soud na právní názor, který vyslovil k přestupkovým řízením, která by souvisela s vadami převodu vozidla, Ústavní soud ve výše citovaném nálezu. I když související přestupkové řízení považuje žalobce za „*třešničku na dortu*“, není přestupkové řízení předmětem nyní posuzované věci a soud proto nemůže tuto otázku posuzovat.

V. Závěr a náklady řízení

41. Po celkovém hodnocení všech žalobních bodů dospěl soud k závěru, že žádný z nich není důvodný a rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem. Soud proto nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
42. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. září 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu